

17. neděle v mezidobí C

Lk 11, 1 - 13

Motto: Nebojme se Pána Boha prosit.

Zamyšlení:

V dnešním evangeliu jsme četli, jak učedníci Pána Ježíše o něco prosili. O co?

Aby je naučil modlit se.

A co na to Pán Ježíš?

Naučil je modlitbu Otče náš.

Ano. A pak jim ještě něco vyprávěl. Co se v tom příběhu stalo?

Jeden člověk si potřeboval půjčit od přítele tři chleby. Ten mu je nechtěl půjčit, protože už ležel v posteli. Ten člověk ale prosil tak dlouho, až jeho přítel vstal a chleby mu dal.

Ano. Pamatuješ si, kdy ten člověk za svým přítelem přišel?

V noci.

Ano. To by se asi nikomu nechtělo vstávat. To musel ten člověk asi hodně prosit, aby jeho přítel vstal. Co kdyby to ale bylo miminko, které by v noci začalo plakat a tím maminku prosilo o mlíčko. Vstala by maminka hned, nebo by ho nechala plakat.

Vstala by hned a dala mu, co potřebuje.

Ano. Pán Ježíš nám chce ukázat, že Pán Bůh nám dá všechno, co potřebujeme, stejně jako maminka svému dítěti. Co kdyby děťátko ale chtělo něco špatného, třeba nůž nebo sirky (*můžeme nechat děti jmenovat různé nebezpečné/nehodné věci*)? Dala by mu to také?

To ne.

Stejně jedná i Pán Bůh. Rád nám dá to, o co ho poprosíme, ale nikdy nám nedá nic, co by nám mohlo uškodit. A jako věříme mamince, že chce pro nás to nejlepší, tak věřme i Pánu Bohu. A nebojme se ho prosit. On nás rád vyslyší, když to pro nás bude dobré.

Závěr:

Pána Boha můžeme prosit o cokoli.

Námět: Vedme děti k modlitbě vlastními slovy. Každý den můžeme společně Pána Boha poprosit o všechno, co nám leží na srdci. Rovněž je dobré dětem ukazovat, jakým způsobem Pán Bůh naše prosby vyslyšel.